

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๕

ศาสดาองค์ใหม่

(ลูกศิษย์กราบเรียนถึงหนังสือ “หยุดน้ำบนใบบัว” ได้นำไปใช้สอนใช้สอบในโรงเรียน) ดีแล้ว เราก็รู้สึกว่เบาใจด้วยจากความเป็นห่วงแต่ก่อน แต่ก่อนเป็นห่วงห่วงโดยลำดับจนถึงขั้นห่วงมาก ทีนี้พอมีธรรมแทรกเข้าจิตใจของพี่น้องชาวไทยเราตั้งแต่ผู้ใหญ่ถึงเด็กแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างจะค่อยดีขึ้น ๆ เรื่อย ๆ เพราะธรรมไม่เคยทำสิ่งใดให้เสียหายแม้แต่น้อย แต่ธรรมไม่มีโอกาสเข้าไปแทรก ๆ ในหน้าที่การงานของโลกโลกก็คือกิเลส ธรรมเป็นผู้คุ้มครองรักษาไม่ให้กิเลสผาดโผนเกินไป พุดง่าย ๆ ไม่ได้บอกให้ตัดขาดทีเดียว เพราะความผาดโผนเป็นพื้นเป็นไฟเผาไหม้ได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง แต่เมื่อมีธรรมก็เท่ากับน้ำดับไฟ ระงับดับกันไป ๆ ท่านก็ไม่ได้มุ่งสำหรับผู้ที่ไม่ถึงขนาดที่จะดับพริบเดียว ให้เป็นน้ำดับไฟ ไม่ให้มันแสดงเปลวมากไป

นี่ละธรรมอยู่ในใจของพี่น้องชาวพุทธเรา เฉพาะอย่างยิ่งในเมืองไทยของเราถ้ามีน้ำดับไฟ ๆ ประจำครัวเรือน ประจำตัวของตัว ส่วนผู้แยกเป็นนักบวชแล้วก็เป็นประเภทหนึ่ง เป็นชั้น ๆ อย่างนี้ละธรรม คือธรรมตั้งแต่พื้น ๆ เรื่อยได้รับประโยชน์ด้วยความสนใจของผู้นับถือพุทธศาสนา อย่างเมื่อวานนี้คณะอาจารย์ ๆ ก็มาเยอะสักสามสี่สิบละมั้ง รู้สึกว่าได้คติธรรมไปเยอะเหมือนกันเมื่อวานนี้ มีคลื่นมีดุมมีเดือดมีราบรื่นผสมกันไป ถ้าพูดถึงภาษาตลกของเราก็เรียกว่า ทั้งเจ็บทั้งคัน ถ้าจะเจ็บเสียจริง ๆ มันก็ชวนให้เกา

ธรรมของพระพุทธเจ้าสด ๆ ร้อน ๆ อยู่ตลอดนะ แต่ถูกกิเลสมันปิดมันบังมันกลบไว้เสียหมดไม่ให้ไหลขึ้นมาได้เลย มีแต่กิเลสทำงาน โลกจึงร้อนมากทีเดียว ทีนี้โลกไม่รู้ว่ธรรมคืออะไร แล้วกิเลสคืออะไรก็ไม่รู้ ทั้งสองอย่างนี้ มันจึงสนุกซี้ดหัวตลอดมันต่อสู้อันบนเวที มันซี้ดหัวเราลง มีแต่กองทุกข์ ผลของกิเลสมันไม่เหม็นเฉย ๆ นะซี้มันเผาด้วย เห็นพี่น้องชาวไทยเรามีความสนใจธรรมะเราก็รู้สึกว่เบาใจและยินดีซาบซึ้งไปด้วย เช่นอย่างหนังสือออกไปหาเด็กก็ต้องมีผู้ใหญ่เป็นหลักเกณฑ์ มันก็ส่อถึงผู้ใหญ่หนังสืออรรถธรรมเหล่านี้จะไปสอนเด็ก ผู้ใหญ่ไม่คิดไม่อ่านไม่เบิกทางไปก่อนจะไม่มีทางให้เดิน เมื่อเป็นเช่นนั้นผู้ใหญ่จึงต้องมีการดำเนินด้วย ศีลธรรมก็แทรกอยู่ในนั้น ไม่งั้นเด็กไม่เคารพ ผู้ใหญ่ต้องเป็นทางเดินของเด็กตลอดไป มันเกี่ยวโยงกันอยู่นั้น

เพราะผู้ใหญ่เอาหลักวิชาเหล่านี้ให้เด็ก ผู้ใหญ่ต้องได้พิจารณาหลักวิชาธรรมเหล่านี้ด้วยดี ๆ ก่อนจะมาสอนเด็ก นอกจากนั้นทำตัวเป็นแบบพิมพ์ของเด็กไปในตัวนั้นแหละ สอนเด็กด้วยอรรถด้วยธรรม เจ้าของโกโรโกโสมันเข้ากันไม่ได้ เมื่อเป็นอย่าง

นั่นผู้ใหญ่ก็ต้องรักษาศักดิ์ศรีของตัวเอง คักดิ์ศรีเหล่านี้คักดิ์ศรีเป็นธรรม แล้วก็เป็นคน
ประโยชน์แก่ตัวเองอีก

ธรรมนี้เลิศขนาดไม่มีอะไรที่จะเทียบเลยในสามแดนโลกธาตุ แต่ไม่มีโอกาสที่
จะเข้ามาในตลาดของกิเลสได้สิ กิเลสตีวงอยู่ข้างในธรรมะก็ไม่เข้าแทรก เพราะฉะนั้นจึง
มีแต่ไฟแต่ไฟในหัวใจของโลก ถ้าธรรมได้แทรกเข้าตรงไหน ๆ จะรู้สึกมีความร่มเย็น
เป็นผาสุก เช่น มีแดดก็ต้องมีร่มไม้ มีแต่แดดเปรี้ยง ๆ ลองดูซินะใครจะไปทนทานที่
ไหน แผลกด้วยกัน แต่เมื่อมีร่มไม้ชายคาที่พิทักษ์บรรเทาร้อนบ้างก็ยังดี ชาวพุทธของเรา
ยังเป็นสำคัญมากนะ

เราสอนโลกเราก็ประกาศมาตั้งแต่ออกช่วยชาติ แต่ก่อนธรรมะประเภทนี้ออก
เมื่อไร ไม่ได้ออก ถ้าออกก็ออกในเทปสอนพระล้วน ๆ ไปเท่านั้น เพราะเทศน์สอนพระ
เป็นธรรมะชั้นสูงทั้งนั้น ฟุ้ง ๆ เลย แต่ที่จะออกเพื่อประชาชนอย่างนี้ไม่ค่อยออก แต่
ก่อนมีแต่เฉพาะในเทปของพระ ต่อจากนั้นก็มีการกระจายออกบ้าง บางทีก็ทุ่มออกหมดฟุ้ง
เลยก็มี ถ้าถึงกาลเวลาที่ควรจะออกมันเป็นเองแหละในหัวใจนี้ พุดจริง ๆ ไม่มีใครมา
ค้านได้นะ พอเห็นธรรมแทรกซึมเข้าไปในชุมชนชุมชนแล้วเราก็ค่อยพอใจ พอใจไปตาม
ๆ กันเรื่อยไปอย่างนั้น

เพราะธรรมะนี้เลิศเหลือสุดยอดไม่มีใครมองเห็น ถึงขนาดพระพุทธเจ้าปรารถนา
โพธิญาณเพื่อเป็นศาสดาก็เพื่อสอนโลกนั่นเอง เวลาตรัสรู้ขึ้นมาแล้วดูไม่ได้ นุ่นฟังซินะ
ท้อพระทัย ทั้ง ๆ ที่สิ่งเหล่านี้พระองค์ก็เคยคลุกเคล้ากันมากก็กลับคิดว่าจะได้ฟื้นขึ้น
มา พอฟื้นขึ้นมามองเห็นเรื่องของตัวเอง มองเห็นเรื่องของโลกมันก็อันเดียวกัน จะสอน
โลกไม่ได้ ท้อพระทัยเพราะอะไร เพราะอันนั้นเลิศเหลือเกินกว่าที่จะมามองอันนี้ได้ วางั้น
พุดง่าย ๆ นะถึงขนาดนั้นแหละธรรม ท่านทั้งหลายให้ทราบเสียนะ ธรรมเลิศขนาดนั้น
แหละ จะสัมผัสที่ใจ นอกจากนั้นไม่มีที่สัมผัสของธรรม กองทุกข์ทั้งหมดก็เหมือนกัน
กองทุกข์ในสามแดนโลกธาตุนี้ จะมารวมอยู่ที่หัวใจ ๆ อะไรจะหนักเบาเล็กน้อยเพียง
ไรใจเป็นผู้แบกผู้หามทั้งนั้น อยู่ที่ใจนะ

ใจเป็นนักรู้รับทุกสิ่งทุกอย่าง รับทั้งสุขทั้งทุกข์ รับทั้งเลวทั้งเลิศ อยู่ทั้งหมด
เราชำระพวกเลวออกหมดก็มีแต่ความเลิศ อย่างใจพระพุทธเจ้า ใจพระอรหันต์ ที่เรียก
ว่ารวมแล้วเป็นมหาสมุทรทะเลหลวง ใหญ่ขนาดนั้น กว้างขวางขนาดนั้น เทียบเล็กน้อย
นะ มหาสมุทรทะเลหลวงก็ไม่ได้กว้างนัก ไม่เหมือนธรรมธาตุของศาสดาแต่ละองค์
ตรัสรู้ขึ้นมาที่กลับก็กลับเป็นธรรมธาตุ ๆ กว้างขวางยิ่งกว่าน้ำมหาสมุทรทะเลเป็นไหน ๆ
นั่นละเรียกว่าธรรมธาตุ นั่นละธรรมชาติที่เลิศเหลืออยู่ตรงนั้น ครอบโลกธาตุเวลานี้

แต่โลกไม่เห็นนั้นซิ จิตใจนี้ถูกปิดถูกบังอยู่อย่างนั้นจะทำยังไง ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสมันหวานมันหอมไปเรื่อย ๆ นะ เรื่องของธรรมมันไม่ยากดูไม่ยากฟัง ถ้าดมก็ไม่อยากดม เป็นอย่างนั้น กิเลสตัวแสงก็เห็นเอาไว้ ๆ พระพุทธเจ้าจึงท้อพระทัย นี่มันอ่านตัวเองตั้งแต่บวชโน่นนะ อ่านตัวเองคือบวชแล้วไม่มีหน้าที่อะไร มีหน้าที่ของพระที่จะรักษาศีลธรรมให้บริสุทธิ์บริบูรณ์เต็มที่เต็มฐานตลอดมา อ่านตลอด ตอนบวชที่แรกก็อ่านในชั้นศีลของตัวเองเสียก่อน เรื่องของพระ เราเป็นพระ มันจะติดบ๊ีบเข้าไปเลยคำว่า เป็นพระเรื่องศีลเรื่องธรรม เฉพาะอย่างยิ่งศีลไม่ให้ต่างให้พร้อย รักษาตลอด ภูมิใจอยู่ในศีลของตัวเอง ไม่ได้อะไรได้เพียงศีลเราพอใจในชั้นนี้นะ เท่านั้นที่แทรกซึมเข้าไปในหัวใจ เป็นยังไง ใจชุ่มเย็นสบาย ไม่เดือดร้อน ไม่ระแคะระคายในตัวเองว่าผิดศีลข้อไหน ๆ ก็อบอุ่นคนเรา สบาย

จากนั้นก้าวเข้าสู่ธรรมเข้าหาสนามกิเลส ตัววุ่นวุ่นวายส่ายส่ายแห่งเหิงตลอดอยู่ในใจนั้นก่อไฟออก ตีอันนี้ที่นี้ ศีลอยู่รอบนอก ธรรมอยู่รอบใน ชัดกับกิเลส เวลามันหนาแน่นน้ำตาร่วงก็ยอมให้ร่วง นี่ได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้ว ถอดออกมาจากหัวใจมาพูดนะ ไม่ได้มาโกหกพี่น้องทั้งหลาย เอาถึงขนาดน้ำตาร่วงบนภูเขาสู่มันไม่ได้ ฟังซินะ ตั้งหน้าตั้งตาจะไปพีดกันบนภูเขาเอาให้เต็มเหนี่ยวคราวนี้ พอขึ้นไปยังไม่ได้ขึ้นเวที่มันพีดเราหงายหมาลง ๆ หงายอื่นเราไม่ยากพูดนะ คือพูดให้ถึงใจว่าหงายหมานี้พอดีกับความไม่เป็นท่าของตัวเอง สำคัญตรงนี้นะ โถ ๆ ชั้นที่นี้ ถึงขนาดนั้นนะอุทาน ออกถึงกูถึงมึงเทียวนะ ไม่ลืมนะมันสด ๆ ร้อน ๆ อันนี้ไม่ใช่ความจำ มันเป็นความจริง ผิงลิกไม่ลืม สด ๆ ร้อน ๆ อย่างทุกวันยังสด ๆ ร้อน ๆ เรียกว่าไม่เป็นท่าเลย ทั้ง ๆ ที่จะพีดกับกิเลสให้เต็มเหนี่ยว ขึ้นไปบนภูเขาคราวนี้จะเอาให้เต็มเหนี่ยว ไปกิเลสพีดหงายหมาลง

คำว่าหงายหมานี้เราถึงใจนะ คือไม่เป็นท่าเลยว่างั้นเถอะ ไม่สมกับคำว่าตั้งหน้าไปชัดกับกิเลส กิเลสพาดเอาหงาย หงายมันไม่หงายธรรมดา มันหงายหมา คือหงายไม่เป็นท่า ไม่ลืมนะ แต่สำคัญที่จิตมันไม่ถอยเท่านั้นเอง พอพีดพอเหวี่ยงกันได้ เอาจนน้ำตาร่วง โถ ๆ ชั้นขณะนั้น มึงเอาถึงขนาดนี้เทียวเธอ ๆ ที่นี้ก็ตัดสินใจ เอาเวลานี้กูสู่มึงไม่ได้กูยอมก่อน กูยอมในระยะกูสู่มึงไม่ได้ ให้กูถอยกูไม่ถอย ยังไงมึงต้องฟังวันหนึ่ง นี่ความเคียดแค้นให้กิเลสในตัวเองเป็นอรรถเป็นธรรม เคียดแค้นมากเท่าไรความเพียรยิ่งเน้นหนัก เรียกว่าความโกรธแค้นอันนี้เป็นธรรม

ความโกรธแค้นให้ผู้อื่นผู้ใดสัตว์ตัวใดก็ตามเป็นกิเลสทั้งมวล แต่ความโกรธแค้นให้ตัวเอง คือกิเลสอยู่ในนี้ สู่มันไม่ได้ ความโกรธแค้นนี้เป็นธรรม ความโกรธแค้นนี้หนักเท่าไรความเพียรยิ่งหนัก ๆ จนกระทั่งถึงเมื่อเวลาตีกันหนักเข้า ๆ เราได้ที่ พอได้

ทีกิเลสยอม แต่ไม่ได้ยอมหมดนะมันยอมระยะนั้น ในช่วงระยะนี้กับมวย หรือเรียกว่ายกนี้ ยกอื่นอาจแพ้มันก็ได้ มันร้องโก๊ก เอาร้องก็ร้อง มึงเอากูจนน้ำตาร่วง กูได้ที่แล้วก็ซัดเลย โอ๊ย สด ๆ ร้อน ๆ ไม่ลืมนะ นี่ละการชำระเรามันจะค่อยบุกเบิกออกเรื่อย ๆ

สิ่งที่รุนแรงที่สุดที่เป็นภัยอย่างมากคือกิเลสนี้มันจะเบาลง ๆ เมื่อธรรมมีน้ำหนักมากเข้า ๆ อ่านตัวเองตลอดมาอย่างนี้นะ ตั้งแต่ลัมลูกคลุกคลานจนกระทั่งน้ำตา ร่วง ล้มทั้งหงาย ล้มหงายหมามีอยู่กับเราหมดทุกอย่างเลย ไม่มีอะไรดีเลยก็คือเรานี่ สู้มันไม่ได้ก็คือเรา เวลามันเร็ว เร็วกว่ากิเลสมันเร็วอย่างนั้นแหละ ที่นี้เวลามันดีก็คือว่า ความไม่ถอย ทุกข์ยากลำบากขนาดไหนมันไม่ได้ถอย แพ้ก็ยอมรับว่าแพ้ แต่แพ้เฉพาะคราวนี้ แพ้จะสู้ มันเป็นอย่างนั้นนะ สุดท้ายมันก็ติดของมัน อ่านตัวเองตลอดมา มันอยู่ในหัวใจนี้จะหนีไปไหน จนกระทั่งเอากันถึงได้ที่ได้ทาง จิตมีความสงบเย็น เรื่องราวทั้งหลายภายนอกที่เคยเป็นพินเป็นไฟ มันสืบสาวราวเรื่องต่อกันระหว่างใจกับอารมณ์ที่ไปวาดภาพแล้วก็มาหลอกตัวเอง ๆ

รูปเสียงกลิ่นรสเครื่องสัมผัสทั้งหลายเหล่านั้น เขาอยู่ธรรมดาของเขา เราไปหลอกเราต่างหาก ไปว่าอันนั้นดีอันนี้ไม่ดี ก็มาหลอกตัวเอง ๆ แล้วก็ไฟเผาตัวเอง มันก็แก้ของมันไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งแน่นอนว่ามันคงเป็นที่ตายใจเป็นลำดับลำดับ มันก็ยิ่งหนักเข้าเรื่องความพากความเพียร สิ่งชั่วช้ำลามกทั้งหลายก็ยิ่งเบาลง ๆ เห็นคุณค่าของตัวเองขึ้นมาภายในใจ

พูดถึงเรื่องความลำบากลำบาก กิเลสนี้มันเหนือทุกอย่าง บอกแล้ว ฉลาดแหลมคมไม่มีอะไรเกินกิเลส สถิติปัญญาคือธรรมก็ไม่มีอะไรเสมออันนี้ กิเลสอยู่ใต้อำนาจของธรรม มันก็แก้กันจนได้ ๆ จนกระทั่งได้ที่ว่าไม่มีปัญหาอะไรเลย โนนฟังซิ ที่เรียกว่าหงายหมานั้น กับขณะหลังสุดท้ายนี้ มาเทียบกันแล้วเป็นอย่างนั้น นี่การต่อสู้ไม่ถอย เบื้องต้นก็ล้มหงายหมาลงไปไม่เป็นท่า จึงเรียกว่าหงายหมา ท่านทั้งหลายอย่าไปคิดว่า เป็นคำหยาบนะหงายหมา คือหงายไม่เป็นท่า สู้มันไม่ได้เลย ยอมรับ ครั้นเวลาสู้มันได้แล้วก็เอากันอีก ธรรมกับใจอยู่ด้วยกัน แล้วแต่เราจะนำทางไหนมาใช้ ถ้าเปิดช่องให้กิเลสมันก็ขยำแหลกเลย ถ้าเปิดช่องให้ธรรม หนุนธรรมกิเลสก็ค่อยเอนค่อยเอียงไปเรื่อย ๆ จางออกไป ๆ สู้ไม่ถอยจางออกไป ๆ มันอยู่ในใจนะ

คำว่ากิเลสคือตัวหนูจิตใจเรานั้นนะ ท่านทั้งหลายทราบไหมว่ากิเลสคืออะไร คือมีธรรมชาติอันหนึ่งมันอยู่ในใจด้วยกันกับธรรม มันหนุนออกมาเป็นทางของมัน ให้อยากรู้ยากเห็นอยากเป็นอย่างนั้นอยากเป็นอย่างนี้ มีแต่เรื่องของกิเลสมันหนุนตัวของมัน กิเลสคือตัวหิวโหยที่สุด ไม่มีคำว่าอิ่มพอสำหรับกิเลสแล้ว จะเอาวัตถุเงินทองข้าวของเอาอะไร ๆ มาให้มัน ให้มันได้รับความพอไม่มีทาง เท่ากับเสริมไฟ นี่แหละ

กิเลสเป็นอย่างนั้น กิเลสไม่มีความอึดพอหิวโหยตลอด ได้เท่าไรยิ่งหิวมาก ๆ คือกิเลสเราจะโหมมาทุ่มให้มันหมดให้มันพอสบายไม่มีทาง ยิ่งใหญ่ไปเลยเที่ยว ความอยากความหิวยิ่งหนักเข้า ๆ นี้เรียกว่ากิเลส ให้พากันทราบเสีย มันอยู่ในใจของเรา ความอยากความติดความตื่นความหิวความโหย มันเป็นอยู่ในใจนะ นี่แหละเรียกว่ากิเลสเป็นอยู่ในใจมีอำนาจ ธรรมไม่มี เวลานั้นมีแต่กิเลสทำงาน

ที่นี้เวลาเราคู้เขี่ยชุดคันหาธรรมเข้ามาต่อสู้อัน ธรรมก็เริ่มเกิด ๆ เริ่มเบิกอันนี้ ออก ๆ นี้ท่านเรียกว่าธรรม มันอยู่ในใจนั้นแหละ ใจรับทราบทั้งกิเลสและธรรม ใจรับทราบทั้งผลของกิเลสและผลของธรรม รับทราบอยู่ในนั้น ๆ ผลของกิเลสเป็นความทุกข์ ผลของธรรมเป็นความสุข ตัวกิเลสเป็นตัวพาติดพาตึง เรื่องของธรรมเป็นเรื่องระงับดับความติดความตื่น ให้เป็นความสงบเย็นใจ นี้เรียกว่าธรรม อยู่ในหัวใจของเรา นั้นแหละ เราฝึกไป ๆ ก็ได้ ๆ

อย่างที่มาสอนพี่น้องทั้งหลาย เราก็เปิดโลงแล้วใน ๓-๔ ปีนี้ ใครจะเชื่อก็เชื่อ ใครจะเอา ก็เอา ไม่เอา ก็พูดให้เต็มยศเลยว่ากรรมของสัตว์เท่านั้นเอง เพราะเราไม่ได้มีหวังอะไรกับโลก ใครจะตำหนิติเตียนยอมรับไม่ยอมรับ เราก็ไม่มีได้มีเสีย เราสอนด้วยความเมตตาล้วน ๆ เมื่อสุดวิสัยของโลกที่จะรับได้แล้ว ก็มอบให้ว่าเป็นกรรมของสัตว์เท่านั้น เพราะเราไม่มีอะไรได้อะไรเสีย สอนโลกด้วยความเมตตาล้วน ๆ ดังที่ช่วยพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยอยู่เวลานี้ เราไม่ได้หวังอะไรเลยนะ เราพูดอย่างชัดเจนถอดออกมาจากหัวใจ เพราะเราพอทุกอย่างแล้ว ไม่มีอะไรที่จะบงจะบางจะหามาเพิ่มเติม หรือว่ามันล้นเหลือดึงออก ไม่มี มีแต่ความพอตลอดเวลา

สอนโลกด้วยความเมตตาสงสาร ตะเกียกตะกายไปไหนมาไหน ใครจะทุกข์ยิ่งกว่าเราถ้าพูดถึงเรื่องความทุกข์ แลกโลกทั้งโลกแล้วก็แลกคนทั้งประเทศอีกด้วย ด้วยความเป็นห่วงเป็นใยทุกอย่าง ตีตื้นทั้ง ๆ ที่เจ้าของไม่เอาอะไรเลย ก็ยังตีตื้นตีพิจารณาซิ ควรจะเอาไปคิดนะเรื่องเหล่านี้ ถ้ามีส่วนได้ส่วนเสียอยู่ เราช่วยโลกเราจะเอาอันนั้นอันนี้มันก็พอเพลินนะ เพราะมีส่วนได้กับสิ่งที่เราทำนั้น อันนี้เราทำด้วยความเมตตาล้วน ๆ เราไม่เอา จะเจตนาว่าไม่เอา ก็ไม่มี มันหากพอของมันเองอยู่ในนั้น มีแต่ความเมตตาเป็นพื้นอยู่ตลอดเวลา

นี่ละธรรมแท้ ธรรมแท้จึงอ่อนน้อมไปหมดเลย ธรรมแท้เป็นอย่างนั้น ไม่ว่าสัตว์ว่าบุคคลสูงต่ำไม่มี ว่าสัตว์โลกด้วยกัน เทียบกันกับว่า ในเรือนจำคือนักโทษทั้งหมด จะเป็นนักโทษลหุกรรมครุกรรมอะไรก็ตาม รวมแล้วเรียกว่านักโทษทั้งหมด นี่สัตว์โลกคือนักโทษในเรือนจำแห่งวัฏจักร วัฏจักรความหมุนเวียน สามโลกธาตุหมุนเวียนอยู่นี้ นี่เรือนจำของวัฏจักร ใครจะเป็นชาติชั้นวรรณะสูงขนาดไหน ก็คือนักโทษอยู่ด้วยกัน เป็น

ชั้นเป็นตอนของโทษของกรรม ธรรมดูเป็นยังไง ก็เหมือนกับคนภายนอกมองเข้าไปดู นักโทษในเรือนจำนั่นแหละ อันไหน ๆ ก็คือนักโทษด้วยกัน ธรรมดูโลกดูวัฏจักรวิภูวน ก็แบบเดียวกัน มันเหมือนกันหมด เรียกว่านักโทษแห่งวัฏจักรเหมือนกันหมด ถึงจะมีอุปนิสัยปัจจัยสูงต่ำอยู่ที่ตาม ก็ยังรวมอยู่ในความเป็นนักโทษเหมือนกัน

ต่างกันตั้งแต่ว่านิสัยอยู่ในนั้นไม่เหมือนกัน เช่นนักโทษอยู่ในเรือนจำ จะว่าเป็นโทษอย่างเดียวกันหมดไม่ได้ บางคนไม่มีโทษเลยแต่ถูกเขาจำคุก ด้วยหลักฐานอะไรที่ว่าผูกมัดเข้าไปก็ไปติดคุก ยอมรับเสียทั้ง ๆ ที่เจ้าของไม่มีความผิดมีเยอะนะในเรือนจำ อย่าเข้าใจว่าเขาไปทำความผิดอย่างเดียว โลกมันปลิ้นปล้อนหลอกลวง ร้อยส้นพันคม คนดี ๆ เอาเป็นคนชั่วก็ได้ จับยัดเข้าคุกก็ได้ คนชั่วที่เลวถูกออกมาก็ได้ มันก็ออกมาตามกรรมของมัน หมุนอยู่ในนั้นแหละ จะให้มันเก่งมันก็ไม่เก่ง มันหากเป็นตามวาระของกรรมที่จะผลัดจะเปลี่ยนอยู่ในตัวของสัตว์เอง

พระพุทธเจ้าและสาวกทั้งหลายท่านดูโลกท่านดูอย่างนั้น คือใจนั้นไม่ได้เป็นรูปธรรมอย่างเรานี้แล้ว เป็นนามธรรมล้วน ๆ เห็นได้ชัดแต่อาศัยชั้นเป็นเครื่องพาเคลื่อนไหวไปมา ท่านยังมีชั้นอยู่ พอจิตบริสุทธิ์ก็นำมาใช้เป็นเครื่องมือทำประโยชน์ให้แก่ออกโลก พอเครื่องมือคือร่างกายนี้พังไปแล้ว อันนั้นก็เป็นธรรมชาติล้วน ๆ ไม่มีสมมุติเข้าเจือปนเลย เรียกว่าธรรมล้วน ๆ นั้นละท่านว่า ธรรม ธรรมอันนั้นละธรรม เราให้ตั้งใจจุดสำหรับพยายามปฏิบัติตัวนะ ไม่งั้นจะจมจริง ๆ แล้วยิ่งทำให้วิตกวิจารณ์มากขึ้นหนาแน่นขึ้นทุกวัน เรื่องของกิเลสนี้นับวันหนาขึ้นไปโดยลำดับลำดับดา เมืองไทยเราขอให้เข้าอกเข้าใจในอรรถในธรรม จะพอเป็นเกาะเป็นดอนได้อยู่ได้อาศัยชุกห้วนอนได้บ้าง ถ้าไม่มีธรรมอย่าเอาอะไรมาอวดกัน โลกอันนี้โลกกิเลสเป็นไฟด้วยกันหมด ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ

นี่ก็เพิ่งกลับมาจากเชียงใหม่ก็เพิ่งได้ ๒ วัน ๓ วัน เราก็ไม่ค่อยได้อยู่ที่นี่ก็เพราะความเมตตาไม่ใช่อะไร มานี้ก็ไปดูนั่นดูนี่ช่วยโลกช่วยสงสารเขา มันเป็นห่วงเป็นใยถึงเรื่องศาสนาของเราที่เวลานี้กำลังเป็นพินเป็นไฟก่อนกันขึ้นเผาตัวเอง อันนี้ก็อยากดีอยากเด่นไม่ใช่อะไรนะ อยากเด่นอยากดังอยากมีชื่อเสียง ก่อขึ้นกุศลให้เขาได้มองเห็นที่หนึ่งก็เอา โอ้.นี่เขาเก่งเท่านั้นก็พอ เขาเพียงมองเห็นเฉย ๆ ก็พอ อย่างนั้นละกิเลสมันหิวขนาดนั้นนะ ไม่ได้มากได้แค่นี้ก็เอา ตั้งตัวเป็นใหญ่เป็นโตเป็นเจ้าของอำนาจบาตรหลวงขึ้นมา อย่างเวลานี้กำลังจะทำลายศาสนาที่พระหัวโล้น ๆ เรานั้นแหละจะเป็นใครไป พูดให้มันตรงอย่างนี้ซิ

พระแท้ท่านจะไปสนใจอะไร หลักธรรมหลักวินัยสมบูรณ์แบบแล้ว ท่านดำเนินมาจนกระทั่งหลุดพ้นเข้าสู่มรรคผลนิพพาน ดำเนินด้วยอรรถด้วยธรรมของพระพุทธ

เจ้า ท่านไม่ได้ดำเนินด้วยกฎข้อบังคับ พ.ร.บ.นั้น พ.ร.บ.นี้ อะไร หากเราในที่นี้ไม่ค้น
 อยากรวดหมาขี้เรื้อนว่าเก่งกว่าหมาทั้งหลาย คือหมาทั้งหลายมันมีขนเต็มตัว ภูนี้ไม่มี
 ขนเลยสูดภูนี้ ได้เท่านั้นก็เอา ไอ้หมาขี้เรื้อนมันอยากรวดตัวเราว่า โอ๊ย.พูดแล้วเราทุเรศ
 นะ มันสมบัติอะไรธรรมวินัยก็มีอยู่ ศาสนาสมบูรณ์แบบทุกอย่าง กฎหมายบ้านเมืองเขา
 ก็บังคับปกครองกันไป ศาสนากฎหมายบ้านเมืองให้เกียรติ ให้เกียรติพระพุทธเจ้า ให้
 เกียรติพุทธศาสนา กฎหมายบ้านเมืองเขาไม่ได้มายุ่งนะ

พระอยู่ที่ไหนปกครองตนด้วยธรรมวินัย นอกจากมันคือมันตันมันโอดออกไป
 โอดออกไปมันก็ต้องโดนแทะเข้าใจใหม่ ถ้าอยู่ตามหลักธรรมหลักวินัย กฎหมายบ้าน
 เมืองเขาไม่ได้มาเกี่ยวข้อง ทั้ง ๆ ที่กฎหมายบ้านเมืองก็รักษาศาสนาอยู่ด้วยกัน ถ้าไม่มี
 อะไรผิดก็ไม่กระเทือนกัน ถ้าผิดแล้วกระเทือนทันที เช่น โอดออกไปฆ่าคนอย่างนี้ ทาง
 พระธรรมวินัยท่านตัดแล้วนะ ทางกฎหมายจับเอาไปแล้วมัดแล้ว อย่างนั้นละ ถ้าออก
 นอกกลุ่มนอกทางขอบเขตของพระแล้วกฎหมายจะจับทันที เกี่ยวข้องทันที ถ้าไม่มีอะไร
 แล้วก็อยู่อย่างนี้ กฎหมายบ้านเมืองกับศาสนาอยู่ด้วยกันมาอย่างนั้น ท่านปกครองมา
 นานเท่าไร แล้วจะเอาความเลิศความเลอจากไหนมาอดศึกดาต่อพระพุทธเจ้า มาตั้ง
 ข้อกำหนดกฎบัญญัติ พ.ร.บ.นั้น พ.ร.บ.แลแบอะไร พ.ร.บ.สงฆ์ ขึ้นว่าฉันเรา

อ้าว.จริง ๆ เราพูดเต็มปากของเรา อะไรจะเกินศาสดาธรรมวินัยสมบูรณ์แบบ
 แล้วบกพร่องที่ไหน ตั้งมาหาอะไรอยากว่าอย่างนั้น นอกจาก พ.ร.บ.ขึ้นนี้ ว่าอย่างนั้นละ
 เรา ก็เห็นอยู่ด้วยกัน ธรรมก็เห็นวินัยก็เห็น อ่านมาก็คัมภีร์ด้วยกันแล้ว เอาอะไรมาอด
 กันวะ พ.ร.บ.แลแบ มันตั้งมาหาอะไร ธรรมวินัยสมบูรณ์แบบแล้วการปกครองสงฆ์
 อะไรจะสมบูรณ์แบบยิ่งกว่าพระธรรมวินัยที่ปกครองสงฆ์ แล้วมันเอาอะไรอดเลิศเลอ
 มาจากไหน

เวลานี้กำลังกวานบ้านกวานเมืองตัวเปรดเหล่านี้ มันอยู่ไม่เป็นสุขนะพวกนี้ อยากร
 มีชื่อเสียงอยากโด่งอยากดัง อยากให้เขาฟังครู่หนึ่งก็เอา อยากให้เขามองหน้าครู่หนึ่ง
 ก็เอา เป็นอย่างนั้นนะมันไม่ได้หน้าได้หลังอะไรเลย จับกลุ่มจับก้อนยกตัวเป็นคนเลิศ
 เลอ โอ๊ย.ฟังแล้วมันฟังไม่ได้นะ แต่มันเกี่ยวกับประชาชนชนญาติโยม ศาสนาเป็น
 สมบัติของทุกคน มันเข้ามาทำลายอันนี้มันถึงได้ยุ่งกันอยู่เวลานี้ ฟังแล้วเป็นอย่างนั้นนะ
 เตี่ยวันนี้กำลังออกโฆษณา ออกไปประชุมที่นั่นที่นี้เป็นพรรคเป็นพวก เราฟังแล้ว เมื่อ
 วานนี้พระก็มาเล่าให้ฟังว่าเขาจะประชุมที่นั่นที่นี้ เราก็ตัดคำเดียว ไปหาอะไร บอก
 อย่างนั้นละ พูดตรง ๆ ว่า มันจะยกโคตรของมันมาประชุมก็ช่างหัวมันซิ โคตรเราไม่ไป
 จะเป็นไรไป เท่านี้ละเราบอกเราขี้เกียจยุ่ง

หาพรรคหาพวกได้มาก ๆ จะได้มาทำลาย พุดง่าย ๆ ก็หมายความว่าอย่างนั้น ดีชั่วมันก็เห็นกันอยู่ พรรคพวกไม่พรรคพวกเขาก็รู้กันอยู่คนดูกัน เราไม่อยากพุดมาก พุดเพียงแค่นั้น กำลังไปโฆษณาหาประชุมที่นั่นที่นี้หาพรรคหาพวก ว่ามีจำนวนมาก แล้วจะมาโจมตีชาวพุทธเราทั่วประเทศไทย ที่ปกครองจากพระพุทธเจ้าจากธรรมวินัย ด้วยดีนั่นแหละ จะให้แหลกไปเลย แล้วศาสตราจารย์หม่องค์เทวทัตก็จะขึ้นแทน เข้าใจไหมศาสตราจารย์หม่องค์เทวทัตนั่นแหละจะขึ้นแทน ฟังแล้วสลดสังเวชนะเรา ไม่อยาก พุดมันก็ได้พุดอยู่อย่างนี้แหละ วันนี้ก็พุดเท่านั้นละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com